Nr 1254

av herr Svensson i Kungälv m. fl.
av namnbyte för Svenska kyrkans sjömansvårdsstyrelse.

De svenska sjömanskyrkornas verksamhet åtnjuter allmänt förtroende. Begreppet "sjömansvård" har emellertid under senare år utsatts för växande kritik från skilda håll. Sjömansprästerna meddelar kontinuerligt att sjömän reagerar mot att betraktas som "vårdfall". I Sjöfolksförbundets fackorgan "Sjömannen" har saken förts på tal och från ledande fackförbundshåll har under hand uttalats att man gärna såg, att styrelsen kunde frångå beteckningen "sjömansvård". Man har därvid framhållit att man ingalunda är kritisk mot sjömanskyrkornas verksamhet som sådan utan mot själva beteckningen sjömansvård.

Intervjuer med såväl representanter för sjöfartens olika organisationer som de aktiva sjömansprästerna har givit vid handen att ordet "sjömanskyrkan" är allmänt accepterat.

Sjömansvårdsstyrelsen har under hand intervjuat sjömanspräster och sjöfolksrepresentanter beträffande beteckningen "centralråd". Enstämmigt har därvid svarats att man icke önskade få ordet "styrelse" utbytt mot något som i översättning skulle kunna ifrågasätta den centrala myndighetens befogenhet att fatta beslut med bindande verkan. Till sjömansvårdsstyrelsens nuvarande åligganden hör ju att företa utnämningar och fatta ekonomiska beslut, vilka icke sällan är av betydande räckvidd. Det har särskilt på engelskspråkigt håll framhållits, att översättningen "council" skulle ge intrycket, att det inte vore frågan om en beslutande utan endast en rådgivande myndighet, vilket i kontakten med myndigheter säkert skulle förorsaka missförstånd och besvärligheter, vilka undgås om man redan i organisationens benämning ger uttryck för att det är fråga om en "styrelse".

I de övriga nordiska länderna har motsvarande institutioner följande namn: "Den norske sjömannsmisjon", "Finska sjömansmissionssällskapet" och "Dansk sömandskirke i fremmede havne".

Beteckningen "sjömansmission" är ju också välkänd i vårt land. Att man i officiella sammanhang inom Svenska kyrkan inte velat använda den beteckningen torde ha berott på att man velat markera att det så gott som undantagslöst är fråga om verksamhet bland svenska kyrkans egna medlemmar, döpta i Svenska kyrkans ordning. Eftersom "mission" för gemene man är beteckningen på en verksamhet, som är riktad mot utomstående, ville man klargöra att svenska kyrkan inte betraktar sjöfolket som ett missionsobjekt.

Det förefaller för vårt vidkommande mest lämpligt att ta sikte på att få en beteckning, som ansluter sig till den danska lösningen. Därvid har man kommit att stanna för namnet: "Styrelsen för svenska sjömans-

kyrkan". Den beteckningen torde icke behöva missförstås, varken i sin svenska utformning eller i översatt skick.

Vid 1970 års kyrkomöte förekom en motion i detta syfte och kyrkomötet beslutade med bifall till motionen – att tillskriva regeringen med en begäran att stadgan för svenska kyrkans sjömansvårdsstyrelse måtte ändras så att namnet "Styrelsen för svenska sjömanskyrkan" kunde antas.

Regeringen har i ett beslut den 6 oktober 1972 emellertid meddelat att den lämnar framställningen utan åtgärd. Någon motivering för avslaget har inte lämnats.

Mot detta har man på Svenska sjöfolksförbundet reagerat mycket starkt. Liksom tidigare pläderar man för en ändring med de motiveringar som ovan antytts.

Då detta är en fråga som bör kunna lösas utan att invänta kyrka- stats-beredningens slutliga behandling hemställer vi

att riksdagen hos Kungl. Maj:t måtte anhålla om sådan ändring i stadgarna för Svenska kyrkans sjömansvårdsstyrelse, att dess namn ändras till Styrelsen för svenska sjömanskyrkan.

Stockholm den 25 januari 1973

EVERT SVENSSON (s)
i Kungälv

THURE JADESTIG (s) EVA ASBRINK (s)